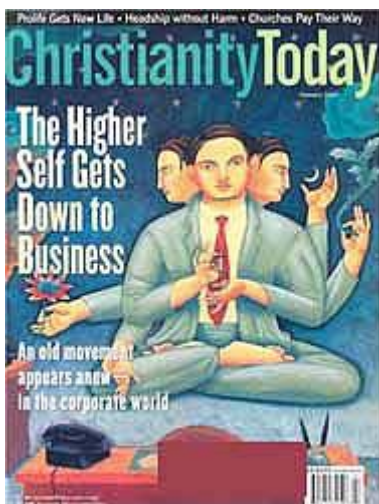

CHRISTIANITY TODAY'S goedkope uitval naar Bijbelse Waarschuwingssbedieningen

<http://wayoflife.org/fbns/christianity-todays-cheapshot.html>, 28-08-2007

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Een cover van Christianity Today

De augustus 2007 uitgave van *Christianity Today*¹ bevat een goedkope trap die bedoeld is tegen Way of Life Literature in het bijzonder en bijbelse waarschuwingssbedieningen in het algemeen: <http://www.christianitytoday.com/ct/2007/august/23.52.html>

Christianity Today [voortaan CT] gebruikte ook Apprising Ministries als een voorbeeld van haar these. Ik (David Cloud) ben persoonlijk niet vertrouwd met deze bediening en ik ken hun schrijvers niet, maar ik begrijp dat zij Southern Baptists zijn. Ik heb hun website getoetst en zij waarschuwen tegen zulke dingen als de Kerkgroebeweging, en de verslagen blijken goed gedocumenteerd te zijn en bijbels onderbouwd. Ik weet niet waar wij het leerstellig zouden oneens zijn, maar ik weet dat deze site krachtig materiaal is uit de schaapskooi van de Southern Baptists en ik bid dat hun kudde sterk mag toenemen en ook hun onomwonden geuite prediking tegen zonde en dwaling!

Het bewuste artikel in CT: “Attack Dogs of Christendom” (Aanvalshonden van het Christendom) is hypocriet, hol, onintelligent, lasterlijk, bijbels en historisch incorrect, onredelijk, trots, en legt getuigenis af van CT's eigen dwaling en geestelijke blindheid.

Beschouw, ten eerste, de hypocrisie van het artikel

De hypocrisie is al duidelijk in de titel. Terwijl CT beweert dat het voor christenen schadelijk en verwerpelijk is om publieke waarschuwingen te publiceren tegen andere christenen, aarzelen zij niet om een echt hatelijke publieke waarschuwing te publiceren tegen hun medechristenen van Apprising Ministries en Way of Life Literature. Indien CT openbare waarschuwingen publiceert dan is dat niet schadelijk en verwerkelijk, maar anderen wordt hetzelfde privilege niet vergund. Dat klinkt als hypocrisie voor mij.

Het CT-artikel is hol en onprofessioneel

In een poging onze bediening voor te stellen als extreem en borderline-cultisch, werden de citaten die zij uit Way of Life artikels haalden, geheel ontdaan van de contextuele leerstellige argumenten die hen omringen, en van het ernstig onderzoek dat erbij betrokken is. Anders dan CT's holle, onprofessionele benadering van fundamentalisten, lees ik de boeken en artikels van new evangelicals regelmatig, en ik bezoek hun samenkomsten en conferenties in verschillende delen van de wereld om hen daardoor goed te begrijpen en te weten waar ik over schrijf.

Laat me een voorbeeld geven van de ongelofelijke leegheid van het CT-verslag. Zij schreven: “Dikwijls lijken deze sites ervan overtuigd dat elke vertaling van de Bijbel, gemaakt na de King James Version, een stap is naar afvalligheid”. Met deze ene misleidende verklaring ontslaan zij alle substantiële waarschuwingen die wij gaven over de moderne versies en het decennialange onderzoek over de bijbeltekstversiekwestie die achter de waarschuwingen staat. Slechts drie van onze

¹ “Christianity Today is één van de meest invloedrijke bladen binnen de evangelicale beweging. Oprichter van dit Amerikaanse tijdschrift is de bekende Amerikaanse evangelist Billy Graham. Doel van dit blad was en is om evangelicalen in Amerika te voorzien van correcte nieuwsvoorziening en gedegen achtergrondartikelen. In eerste instantie richtte het zich op predikanten en voorgangers. Christianity Today werd voor het eerst in 1956 uitgegeven, met name als reactie op het liberale The Christian Century. Inmiddels heeft het blad een oplage van een half miljoen exemplaren” (Wiki).

recente boeken over dat onderwerp brengen 1490 pagina's. Ik heb deze kwestie 25 jaar bestudeerd, heb een grote persoonlijke bibliotheek opgebouwd en las meer dan 600 boeken en pamfletten en 2000 artikels over het onderwerp, heb onderzoek gedaan in plaatsen zoals de British Library en de bibliotheken van Cambridge, Oxford en Trinity in Dublin, en on-site-onderzoek over dit onderwerp in vele delen van de wereld, zoals Groot-Brittannië, België, Nederland, Duitsland, Zwitserland, Slowakije, Italië, en verscheidene landen in Azië. Dit type van onderzoek zó onvoorbereid en dwaas van tafel vegen is door-en-door hol onprofessionalisme van het niveau van een kind. En dat komt dan van een tijdschrift dat er prat op gaat intellectueel en fair te zijn.

Terwijl we de onprofessionele natuur van het CT-verslag bespreken, zou het goed zijn te vermelden dat zij een zogenoemd citaat uit een Way of Life artikel vermelden dat niet eens bestaat. Het CT-artikel zegt het volgende: "Dan is daar Pat Robertson, 'een van de grootste bedriegers in de kerk vandaag'..." Dit citaat wordt gepresenteerd alsof het gevonden wordt in een Way of Life artikel en wordt verondersteld onze positie te vertegenwoordigen over Robertson. Ik was verwonderd over dat citaat, want ik weet dat ik Pat Robertson niet beschouw als "een van de grootste bedriegers in de kerk vandaag", en verder gebruik ik de term "kerk" niet enkelvoudig naar haar universele aard. (Wanneer ik schrijf over kerken in het algemeen dan gebruik ik de meervoudsvorm). Ik dacht dat CT misschien een artikel heeft gevonden op onze site dat geschreven was door iemand anders, maar ik heb alle artikelen van onze website onderzocht en zo'n citaat bestaat niet. Ik heb er geen idee van waar zij dit vandaan haalden, maar wij schreven dat beslist niet en het geeft een foute interpretatie van onze positie.

Het CT-artikel is ook lasterlijk

De beschuldigingen tegen Way of Life zijn zo onwaar en lijken zo gemeen dat ze beschouwd kunnen worden als lasterlijk. CT brengt Way of Life onder bij de websites die "doordrenkt zijn van sarcasme en vijandigheid". Maar ik schrijf niet in een sarcastische geest, en het sarcasme dat waar dan ook in mijn geschriften opduikt is bijzonder uitzonderlijk. Ik vermoed dat er meer sarcasme voorkomt in de artikels gepubliceerd door CT dan die van Way of Life.

En alhoewel mijn verslagen zeker kunnen gekarakteriseerd worden als krachtig en leerstellig, zijn ze niet doordrenkt met vijandigheid. Mijn objectief is altijd om hoffelijk te zijn, en honderden lezers hebben mij gedankt voor de hoffelijkheid van mijn artikels en honderden kerkleden hebben mij hetzelfde gezegd over mijn prediking.

Verder schrijft CT dat de verslagen "niet beredeneerd of nederig verwoord zijn". Maar in feite zeggen die verslagen niets als ze niet beredeneerd zouden zijn, zelfs als CT het daar niet mee eens is, en de kritiek van andere bedieningen is wel degelijk nederig verwoord. Alhoewel wij allemaal maars menselijk zijn en wij ongetwijfeld fouten maken, gaan wij erg ver om correct en fair te zijn in onze waarschuwingen, en wij streven ernaar op een nederige manier te schrijven.

CT zegt zelfs dat de Way of Life artikelen "slechts weinig verschillen van de vulgaire koers op de kabel TV". Zij zouden beschaamd moeten zijn over het publiceren van dergelijke laster jegens een oprechte christelijke bediening.

Het CT-artikel is ook bijbels en historisch gezien incorrect

Te zeggen dat een prediker niet publiek zou mogen waarschuwen voor dwaling (CT schrijft: "In het openbaar uitvaren tegen christenen is laakbaar") gaat lijnrecht tegen de Schrift en de kerkgeschiedenis in. De Schrift beveelt de prediker om te bestraffen en vermanen (2 Tim. 4:2)² en ernstig "te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is" (Judas 3). Paulus onderrichtte Titus: "Spreek over deze dingen, roep ertoe op en weerleg met alle gezag. Laat niemand u verachten" (Titus 2:15) - wij hoeven niet CT's toestemming te vragen om zo te doen.

² 2 Timotheüs 4:2: "predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderwijs".

In praktisch elke brief van Paulus staan ernstige waarschuwingen tegen theologische dwaling. Hij waarschuwde tegen de godslastering³ van Hymeneüs en Alexander (1 Tim. 1:19-20), de afvalligheid van Fygellus en Hermogenes (2 Tim. 1:15), de onheilige en lege praat van Hymeneüs en Filetus (2 Tim. 2:16-17), Demas' liefde voor de wereld (2 Tim. 4:10), de boosheid van Alexander de kopersmid (2 Tim. 4:14), het vervloekte "andere evangelie" van de Galatische ketteren (Gal. 1:6-8), de "honden" (!) en slechte arbeiders in Filippi (Fil. 3:1-2), en de valse leraren wier God hun buik was (Phil. 3:17-19). Dit is nogal sterke taal, niet?

En de Heer Jezus noemde de Farizeeën, de gerespecteerde Joodse religieuze leiders van die tijd, in het openbaar huichelaars, kinderen van de hel, blinde leiders, dwazen en blinden, witgepleisterde graven, slangen, adderengebroad (Mattheüs 23).

Wel, er bestaat echte "aanvalshond"-taal ... voor ú, *Christianity Today!*

Als we naar de kerkgeschiedenis kijken dan hebben we een onafgebroken stroom van goddelijke maar duidelijk gesproken, scherpe, publieke waarschuwingen die uitgevaardigd werden tegen dwalingen, en die bescherming boden aan Gods volk tegen de ketterijen van die dagen. Maarten Luther hield zijn meningsverschil met Rome niet privé; hij nagelde zijn verpletterende anti-ketterij thesissen tegen de deur van de kerk en publiceerde het in traktaten opdat iedereen het kon lezen. William Tyndale hield zijn meningsverschil over de ketterijen van Rome en het morele compromis van de koning van Engeland, niet voor zich. Hij schreef voluit tegen hen in traktaten en boeken en die werden over het hele land gedistribueerd. Charles Spurgeon hield zich niet stil ten tijde van de Downgrade Controversy in de Baptist Union. Hij handelde duidelijk met hun ketterijen in zijn openbaar document *The Sword and the Trowel*. De fundamentalisten van de vroege 20ste eeuw hielden hun bezorgdheden over het theologisch liberalisme niet privé. Zij gebruikten stoutmoedig hun tong en hun pen op een uiterst publieke manier om hen te waarschuwen die oren hadden om te luisteren. James Stewart, een machtige evangelist in de jaren (19)40 en (19)50, hield zijn mond niet over de compromissen van het Evangelie waarvan de botten toen begonnen uit te schieten in het evangelische Christendom. Hij schreef openlijk om te waarschuwen tegen het "pot-pourri evangelisme" en "Hollywood-evangelisme". In feite was er iemand van CT's eigen redacteurs, Harold Lindsell, die zijn pen opnam en een erg publieke waarschuwing publiceerde over de neergang van de inspiratieleer, in welbepaalde scholen, en hij hing de kat de bel aan door de namen te noemen van de hoofdschuldigen (*The Battle for the Bible*, 1976; *The Bible in the Balance*, 1979).

Ik loop in de voetstappen van de waardige en waarheidsgezinde minderheid die het geloof openbaar verdedigden en waarschuwden voor dwaling, te beginnen bij de apostel Paulus tot vandaag, en ik ben niet beschaamd over mijn waarschuwingen, en ik zal er mij niet voor verontschuldigen.

Ik kan voor de Heer getuigen, met een zuiver geweten, dat door het publiceren van deze artikels, ik getrouw tracht te zijn aan de God die me riep, en een hulp te zijn voor de mensen vandaag die behoefte hebben aan de waarheid.

Het feit dat wij publiek waarschuwen via het internet, verandert niets aan de zaak. Als wij het recht hebben bijbelse berispingen te geven via openbare preken of traktaten, dan hebben wij ook het recht deze te geven via het internet, of middels andere beschikbare middelen.

CT's positie is verkeerd, bijbels en historisch gezien.

Het CT-artikel is ook onredelijk

Als het predikers niet toegestaan is openlijk te waarschuwen voor dwaling, dan is de dwaling vrij te gedijen, zonder tegenspraak. Als Rome de Maria-aanbidding mag promoten op het internet, en wij hebben niet de vrijheid om deze ketterij in hetzelfde forum te weerleggen, dan heeft de Mariolatrie het voor het zeggen.

³ 1 Timotheüs 1:19-20: "En behoud het geloof en een goed geweten. Sommigen hebben dit verworpen en hebben in het geloof schipbreuk geleden. Bij hen horen Hymeneüs en Alexander, die ik aan de satan overgegeven heb, opdat zij het **lasteren** zouden afleren". Grieks: *blasphemeo* = godslastering spreken. KJV: "...that they may learn not to **blaspheme**".

Als new-evangelicals hun leer en filosofie vrij via het internet kunnen verkondigen, zullen dan zij die anders denken niet de vrijheid hebben om het te weerleggen, via dezelfde middelen, wanneer zij door de Heilige Geest overtuigd zijn dat hun leer verkeerd is?

Begrijpelijkerwijs hebben de new-evangelicals niet graag het idee het doelwit te zijn van een theologische waarschuwing, maar bijbelpredikers worden verondersteld bezig te zijn met het verkondigen van de waarheid in plaats van het vleien van ego's.

Het CT-artikel is hoogmoedig

CT beschrijft waarschuwende bedieningen als vertegenwoordigers van “kleine, maar storend zichtbare, protestantse groepen”. “Klein” is het operationele woord hier. Los van het feit dat er vele duizenden fundamentalistische baptistenkerken in het bijzonder, en fundamentalistische bijbelgelovige kerken bestaan in de wereld, die dikwijls groter zijn dan hun neo-evangelische tegenhangers, wil ik de subtiel gepresenteerde filosofie van CT bestrijden dat “klein” van weinig betekenis zou zijn en dat het de meerderheid is die echt telt. Dat is hoogmoed én het negeert het feit dat de waarheid altijd in de extreme minderheid was en is in deze wereld, sinds de dagen van Noach.

Een ander voorbeeld van hoogmoed is de volgende verklaring: “Je moet gemakkelijk lachen met deze websites die opschriften publiceren zoals ‘gemengd zwemmen’ en ‘bijbelse richtlijnen voor kleding’”.

Het is zowel vleeselijk als hoogmoedig te lachen met zulke dingen. De Bijbel bevat vele waarschuwingen tegen naaktheid en gebrek aan bescheidenheid en seksuele begeerte in het algemeen, en met een maatschappij en de kerken die letterlijk doordrenkt zijn met zulke dingen bestaat er een grote behoefte aan afkeuren en berispen.

Verder hebben de evangelische kerken en bedieningen, die CT vertegenwoordigt, ooit tegen precies dezelfde zaken gepredikt, en dat is nog niet zo lang geleden. Is het niet dan hoogmoedig te lachen met de dingen die onze voorvaders zo aan het hart lagen?

Het CT-artikel schuwt sterke bijbelse taal in de prediking

Het artikel doet nogal druk over het zogenaamde feit dat de waarschuwende bedieningen in kwestie sterke taal gebruiken. Dit is een van de belangrijkste punten van het artikel, dat eindigt met de woorden: “bekritiseer uw medechristen met alle middelen als dat nodig is, maar doe het met fatsoen”. (Wij zullen hier het feit negeren dat deze finale uitspraak in tegenspraak is met wat eerder in het artikel gezegd werd over de verwerpelijkheid uw medechristenen publiekelijk te bekritisieren).

CT karakteriseert de taal van waarschuwende bedieningen als “onfatsoenlijk”, “bijtend” (vitriolic), “uitbarsten in toorn”, “boosheid”, “heftig”, “uitvaren”⁴. Als bewijs hiervan citeren zij *Apprising Ministries* die Rick Warren “milquetoast”⁵ noemt, en Robert Schuller & Norman Vincent Peale “het duivelsduo” en Brian McLaren and Joel Osteen “adders van het new-evangelicalisme” en “witgekalkte graven”.

Wat CT onfatsoenlijk en bijtend (“vitriolic”) noemt, zie ik als fatsoenlijk, waarheidslievend en buitengewoon bijbels. Wij hebben al citaten gegeven van Jezus’ woorden tegen de Farizeeën, en hoe Paulus de ketteren van zijn dagen noemde. Hun uitspraken waren niet minder “vitriolic” dan de dingen hierboven, en wie gaat hen beschuldigen van gebrek aan fatsoen?

Wat te zeggen van Petrus, en Johannes die “de apostel van liefde” werd genoemd? Wij hebben nog niets van hen geciteerd. Laten we eens zien hoe “vitriolic” en “heftig” en “onfatsoenlijk” zij waren wanneer zij te maken kregen met dwaling. Petrus schreef in zijn tweede brief een anderhalf hoofdstuk om te waarschuwen tegen valse leraars, en noemt hun leringen “verderfelijke”⁶ ketterijen” (2 Pet. 2:1), hun wegen “verderfelijk”⁷ (2 Pet. 2:2), hun woorden “verzinsels” (2 Pet. 2:3), en over hun

⁴ In het Engels resp.: “ungracious”, “vitriolic”, “blasts of ire”, “angry”, “intemperate”, “lashing out”.

⁵ Casper Milquetoast was stripfiguur gecreëerd door Harold Webster in 1924 voor zijn stripverhaal *The Timid Soul*, gepubliceerd in de *New York World*. Van dit karakter komt de term “milquetoast” met de betekenis van zwak en ineffectief. Webster bleef de strip continuëren tot aan zijn dood in 1952. De naam is een samentrekking van melk en toast.

⁶ Grieks *apoleia*: vervloekt, verdoemd, verderfelijk.

toekomst: “hun verderf⁷ sluimert niet” (2 Pet. 2:3). Hij vergeleek hen met de normeloze mensen van Sodom en Gomorra (2 Pet. 2:6-9) en noemde ze “roekeloos⁷” en “zichzelf behagend⁸” (2 Pet. 2:10). Hij vergelijkt hen zelfs met “redeloze dieren, geboren met een natuur om gevangen te worden en ten verderve te gaan” (2 Pet. 2:12). Petrus deed nog veel meer “vitriolic”-klinkende uitspraken over hen! Lees 2 Petrus 2-3.

En zo geldt voor Johannes ook dat hij geen slappeling was in het berispen van valse leraars. Hij noemde ze “antichristen” en waarschuwde: “ze waren niet uit ons; want als zij uit ons geweest waren, dan zouden ze bij ons gebleven zijn” (1 Joh. 2:18). Hij noemde ze leugenaars (1 Joh. 2:22) en misleiders (1 Joh. 2:26) en leerde de gelovigen: “geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten uitgegaan in de wereld” (1 Joh. 4:1). Hij waarschuwde verder voor “vele misleiders” die in de wereld zijn gekomen (2 Joh. 7) en leerstellig zei hij: “Ieder die overtreedt en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet” (2 Joh. 9). Dit betekent dat heel wat predikers in deze eindtijd God helemaal niet hebben en dat zij als zodanig openlijk moeten ontmaskerd worden. Johannes zou hen beslist ontmaskeren als hij vandaag bij ons was! Johannes noemde Diotrefes een opgeblazen prediker, iemand die altijd de eerste wil zijn (3 Joh. 9-10).

Om consistent te zijn met hun standpunt tegen “onfatsoenlijke”, “bijtende” taal, moet CT de Bijbel verwerpen.

In feite zien we in het CT-artikel iets wat algemeen voorkomt. Het komt algemeen voor dat in een bijbelse berisping de berisper altijd beschuldigd wordt als zijnde “gemeen” en zelfs “heftig” en dat berisping geherdefiniëerd wordt als zijnde vervolging.

Tenslotte: dit artikel onthult onweerlegbaar CT's eigen dwaling en geestelijke blindheid

Het is niet verwonderlijk dat *Christianity Today* Way of Life Literature veracht, want wij hebben de nieuw-evangelische dwaling die zij vertegenwoordigen gedocumenteerd en op bijbelse wijze weerlegd. Bij de onwetenden kan CT weggelaten worden door de spot te drijven met degenen die tegen het nieuw-evangelisme waarschuwen en door te insinueren dat dezen slechts het verzinsel zijn van fundamentalistische, woeste verbeelding. Maar wij weten dat de term “neo-evangelical” verzonden werd door Harold Ockenga, ooit redacteur van CT en directeur in de staf van de Billy Graham Evangelistic Association. In het voorwoord van Harold Lindsell's *The Battle for the Bible*, vertelt Ockenga de vroege geschiedenis van het nieuw-evangelisme en stelde hij haar principes op:

“Neo-evangelicalism was born in 1948 in connection with a convocation address which I gave in the Civic Auditorium in Pasadena. While reaffirming the theological view of fundamentalism, this address REPUDIATED ITS ECCLESIOLOGY AND ITS SOCIAL THEORY. The ringing call for A REPUDIATION OF SEPARATISM AND THE SUMMONS TO SOCIAL INVOLVEMENT received a hearty response from many evangelicals. The name caught on and spokesmen such as Drs. Harold Lindsell, Carl F.H. Henry, Edward Carnell, and Gleason Archer supported this viewpoint. We had no intention of launching a movement, but found that the emphasis attracted widespread support and exercised great influence. Neo-evangelicalism... DIFFERENT FROM FUNDAMENTALISM IN ITS REPUDIATION OF SEPARATISM and its determination to engage itself in the theological dialogue of the day. it had a new emphasis upon the application of the gospel to the sociological, political, and economic areas of life. Neo-evangelicals emphasized the re-statement of Christian theology in accordance with the need of the times, the REENGAGEMENT IN THE THEOLOGICAL DEBATE, THE RECAPTURE OF DENOMINATIONAL LEADERSHIP, AND THE REEXAMINATION OF THEOLOGICAL PROBLEMS SUCH AS THE ANTIQUITY OF MAN, THE UNIVERSALITY OF THE FLOOD, GOD'S METHOD OF CREATION, AND OTHERS” (Harold J. Ockenga, foreword to Harold Lindsell's book *The Battle for the Bible*).

Het nieuw-evangelisme werd dus gesticht in de jaren (19)40 door metgezellen van Billy Graham en *Christianity Today*, en het betekende een publieke en sterke verwerping van het oude bijbelse fun-

⁷ Grieks *tolmetes*: roekeloos, aanmatigend.

⁸ Grieks *authades*: arrogant

damentalisme met zijn separatisme en dogmatische leerstellige houding. Het nieuw-evangelisme was besloten om een positiever, intellectueel gelaat op het Christendom te plakken en om ruimte te verschaffen voor het heronderzoeken van “problemen” zoals “de ouderdom van de mens en het universum, en Gods methode van schepping”. Met andere woorden: het zou ruimte toestaan voor de ketterse evolutieleer en geen stelling nemen vóór de bijbelse scheppingsleer. Maar, toen de tijd passeerde en de nieuw-evangelische filosofie het evangelische Christendom doordrong, werd het pijnlijk duidelijk dat het geen stelling zou nemen voor wat dan ook, en dat het tolerant zou lachen naar een menigte van ketterijen, en dat het zo goed als de gehele instorting zou verpersoonlijken van de bijbelse leer van afscheiding van wereldlijkheid en ketterij.

Way of Life Literature heeft zorgvuldig deze onschriftuurlijke zaken gedocumenteerd in haar artikels en boeken (zie, bijvoorbeeld, het boek *New Evangelicalism: Its History, Characteristics, and Fruit*), en dus is het niet verwonderlijk dat wij veracht worden door degenen die betrokken zijn in deze dwaling.

In het recente stuk tegen Way of Life en andere waarschuwendende bedieningen, stelt *Christianity Today* zich in oppositie tegen bedieningen die “erover verontwaardigd zijn dat medeprotestanten een verwelkomende hand uitsteken naar katholieken of orthodoxe christenen”. Het is dus veel acceptabeler, in de ogen van CT, om u te associëren met de grove ketterijen van de Rooms-katholieke kerk dan ertegen te waarschuwen.

Het CT-artikel maakt brandhout van de bedieningen die waarschuwen tegen Rick Warren, Robert Schuller, Brian McLaren, Joel Osteen, en anderen. Voor hen die op de hoogte zijn van de erg gevaarlijke en onschriftuurlijke leringen die door deze mannen gepromoot worden, is dit een duidelijk bewijs van CT's eigen dwaling en geestelijke blindheid.

WARREN leert dat God “u niet zal vragen naar uw ... leerstellige zienswijzen” (*The Purpose Driven Life*, p. 34), en God is “niet een baas, maar een broeder...” (p. 79), en God “waarschuwt ons opnieuw en opnieuw elkaar niet te oordelen” (p. 164). SCHULLER leert dat het afbakenen van zonde als rebellie tegen God “hol en beledigend voor het menselijk wezen” is (Schuller, *Self-Esteem: The New Reformation*, p. 65), dat zonde “enige daad of gedachte is die mijzelf of een ander mens berooft van zijn of haar zelfvertrouwen” (*Self-Esteem*, p. 14), en dat elk mens een kind van God is (*Self-Esteem*, p. 17). McLAREN leert dat evangelicals zich zouden moeten keren tegen het oude geloof dat de Bijbel de absolute standaard is voor waarheid, en dat doctrine zowel goed als verkeerd kan zijn, en een plooibare, filosofische positie zou moeten innemen waarin “geloof meer een wijze van leven is dan een geloofssysteem; waarin goed zijn belangrijker is dan leerstellig correct zijn”⁹ (op de achterflap van McLaren's “A New Kind of Christian”). OSTEEN, een van de koningen van het onschriftuurlijke welvaartsevangelie vandaag, werd door de *St. Petersburg Times* beschreven als: “onverbiddelijk positief ... niet oordelend ... geen veroordeling ... geen vervloeking” (“God's Cheerleader”, *St. Petersburg Times*, 26 nov. 2006).

Door te laten blijken dat het verkeerd is tegen zulke ketterijen publiekelijk te waarschuwen en te spotten met hen die deze waarschuwingen geven, heeft *Christianity Today* zichzelf op één lijn geplaatst met ketterij en heeft ze haar eigen theologisch compromis tentoongesteld.

Conclusie

Is Way of Life Literature een aanvalshond? Een aanvalshond roept het beeld op van iemand verscheuren en lichamelijk letsel toebrengen, maar dat heeft niets van doen met de dingen waar Way of Life voor staan. Wij hebben nooit iemand verwond en dat zelfs niet gewenst voor iemand. Wij zijn toegewijd aan het voorschrift van Christus: “Zie, Ik zend u als schapen in het midden van de wolven; wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven” (Matt. 10:16).

⁹ De Bijbel maakt geen splitsing tussen levenswijze enerzijds, en leerstellig correct zijn anderzijds. De afval maakt deze opdeling wél en zet zo de deur open voor duivel en dwaling. “God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid” (Jh 4:24). “Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord bewaren” (Joh 14:23). “Heiligen in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid (Joh 17:17). “Want ik ben zeer verblijd geweest, toen de broeders kwamen, en getuigden van uw waarheid, gelijk gij in de waarheid wandelt. Ik heb geen meerdere blijdschap dan hierin, dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen” (3 Joh 3-4). Enz.

Het is voor niemand kwetsend de waarheid te spreken in christelijke liefde en te waarschuwen tegen dwaling. De zondaar en de valse leraar kunnen de angel van de waarheid misschien niet verdragen, maar als zij berouw krijgen kunnen zij leren de waarheid lief te hebben!

Het is accurater te zeggen dat Way of Life als een *waakhond* is. Wij blaffen tegen de ketterij waar die ook zijn destructieve kop laat zien in deze boze dagen, zodat Gods volk gewaarschuwd wordt, zich bewust wordt van de gevaren en kan blijven voortgaan op het rechte en smalle pad.

Het Nieuwe Testament waarschuwt dat in de laatste dagen zware tijden zullen komen en dat valse leraars en het vleeselijk compromis zullen toenemen onder belijdende christenen (2 Tim. 3-4), en zo is er vandaag meer dan ooit behoefte aan niet minder maar méér waarschuwende stemmen.

Christianity Today zou een waakhond moeten zijn, maar ze is dat niet. CT zou krachtig moeten waarschuwen voor de overleden maar nog steeds populaire Johannes Paulus II zijn Mariolatrie, en voor Billy Grahams grote oecumenische compromis, en voor Robert Schullers self-esteem-isme, en voor Rick Warrens oordeel-niet-isme, en voor Joel Osteens welvaartstheologie, en voor McLarens niets-isme. Zij zouden moeten waarschuwen voor hen die de scheidsmuren neerhalen tussen waarheid en bedrog in deze laatste dagen. Zij zouden krachtig moeten waarschuwen voor de wereldlijkheid in de kerken, en godsvruchtige instructies moeten geven over hoe u bescheiden te kleden. Maar zij gniffelen graag met hen die deze dingen doen.

Het magazine draagt de naam “Christianity Today”, terwijl het een accurate weerspiegeling is van de afvalligheid die vandaag in het Christendom regeert! Haar banier zou moeten zijn: “Wij zoeken wat ons gehoor streelt en zullen voor ons leraars bijeenrapen naar onze eigen begeerten” (vgl. 2 Tim. 4:2-4).

De reden waarom deze generatie van “evangelischen” zo onwetend is van de belangrijke onderwerpen die Gods volk in deze tijden het hoofd moeten bieden, is dat hun wachters blind en stom zijn.

“Hun wachters zijn allen blind, zij weten niet; zij allen zijn stomme honden, zij kunnen niet bassen; zij zijn slaperig, zij liggen neer, zij hebben het sluimeren lief” (Jesaja 56:10).

Dezelfde geest van sluimering en stomheid komt voor bij vele fundamentalistische predikers. De hedendaagse “jonge fundamentalisten” lopen op dezelfde brede weg als deze die genomen werd door *Christianity Today*. Wees op uw hoede!!

BESLUIT: Vrienden in Christus, word niet ontmoedigd door al die onprettige berichten. Het is Gods wil dat wij de tijden kennen (1 Kron. 12:32; Matt. 16:3) en dat wij “bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven” zijn (Matt. 10:16). Deze dingen doen ons eraan denken dat de tijd ver gevorderd is, en dat wij gereed moeten staan voor de komst van de Heer. Bent u zeker dat u wedergeboren bent? Leeft u dag aan dag voor Christus? “En dit te meer, omdat wij het beslissende tijdstip kennen, namelijk dat de tijd reeds is aangebroken dat wij uit de slaap ontwaken. Want nu is de zaligheid dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij gekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen. Laten wij, als op de dag, waardig wandelen, niet in zwelgpartijen, niet in dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in twist en afgunst. Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken” (Rom. 13:11-14).